

beklædte i 1898, nemlig min Efterfølger som Hovedkasserer for Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund og som Formand for Forbundets Sygekasse i København, til Trods for, at han naturligvis heller ikke arbejder i Professionen og ikke har gjort det i lang Tid, i hvert Fald ikke siden 1906, og skønt den Mand, der stod som Suppleant og var indkaldt i Stedet for den afdøde, netop arbejdede i en af de Virksomheder, som falder ind under Loven. I 1898 fulgte man altså en Fremgangsmaade og i 1913 en stik modsat. Jeg omtaler ikke dette, fordi jeg har det allerfjerneste imod denne Mand, jeg regner ham blandt mine personlige Venner, men jeg finder dette højst mærkværdigt. Jeg ved ikke, om den uensartede Fremgangsmaade skyldes Sygekasseinspektøren, Sygekassensævnets eller muligvis Indenrigsministeriet, men maaske kan vi under denne Behandling faa lidt at vide derom. Jeg vil derfor anbefale det ærede Udvalg at tage Spørgsmaalet om Nævnet under Overvejelse og søge at fremkomme med Forslag om et Nævn, der er lidt mere livligt end det nuværende.

Jeg ønsker dernæst at fremsætte et Par Bemærkninger om Lovforslagets § 34, som handler om de statskontrollerede Sygekasser. Jeg kan ikke anbefale, at man tager denne Paragraf saadan uden videre. Det kan godt være, at vi under vore Overvejelser kommer til det Resultat, at der bør gøres noget for at kontrollere de Sygekasser, som ikke er statsanerkendte, men det er højst rimeligt, at det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) har Ret, naar han mener, at vi bør gaa bort fra at lade dem kontrollere af Sygekasseinspektoratet og gaa over til at lade dem kontrollere af Forsikringsraadet. Ogsaa jeg er tilbøjelig til at tro, at det vilde være rigtigt. Jeg er i alt Fald meget betænkelig ved at anbefale § 34, hvorefter Sygeforeninger, som grundet paa Medlemmernes gensidige Ansvar, undergives Sygekasseinspektørens Tilsyn. Sygekasseinspektøren siger i sin Indberetning til Ministeriet, at det vilde føre for vidt at tage Sygeforsikringsaktieselskaber med; men jeg tror heller ikke, at Staten kan være tjent med at staa som Garant for de gensidige Sygeforeninger. Maaske vil man indvende, at hvis der er nogle, som er usolide, kan man lade være med at anbefale dem eller anerkende dem, men det er dog vistnok ikke saa lige en Sag. Den Kontrol, Sygekasseinspektøren efter Lovforslaget skal føre med saadanne Selskaber og Foreninger, er vistnok langt fra saa effektiv som den, der

føres med de statsanerkendte Sygekasser, og Sygekasseinspektøren vil temmelig sikkert mangle Materiale til at bedømme, hvilke Sygekasser han kan give Statens Stempel, og hvilke Sygekasser han bør lade være med at give Statens Stempel. Man vil ikke have med Aktieselskaber at gøre, siger Sygekasseinspektøren i sin Indstilling, og det er vel sagtens, fordi de kun har det Formaal at tjene Penge. Jeg tager vistnok ikke fejl, naar jeg antager, at man er bange for, at det Formaal, Aktieselskaberne udelukkende har, nemlig at tjene Penge, skal føre saadanne Selskaber ind paa en forceret Virksomhed, som Staten ikke kan være tjent med at staa som Anfaler for. Men denne Fare er virkelig ogsaa til Stede ved de gensidige Sygeforsikringsselskaber. I disse er der ganske vist ikke Tale om Aktionærdividender, men der er det de høje Direktørgager, som kan lokke de ledende ind paa de vildene Veje. En saadan forceret Virksomhed, der er mere til Fordel for de ledende end for de gensidige Selskaber, vil Sygekasseinspektøren neppe kunne forhindre, og hvis det saa gaar galt, staaer Staten som moralsk Garant for de havarerede Selskaber. Det allerfarligste er imidlertid efter min Mening det, at Publikum, Folk i Almindelighed, vil løbe rundt i disse Betegnelser „statsanerkendt“ og „statskontrolleret“. Agenterne for de statskontrollerede Selskaber vil meget hurtigt faa bragt en saadan Forvirring ind, at Publikum vil faa den Opfattelse, at det kommer ud paa eet, om et Selskab er statsanerkendt eller statskontrolleret, og det mener jeg er en meget stor Fare, som man ikke kan overse. Som det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) udtalte, er der Mulighed for, at man kan lade Kontrollen gaa over til Forsikringsraadet, og at man kan give disse statskontrollerede Sygekasser en eller anden Fællesbetegnelse, saaledes at man skarpt kan opretholde Forskellen mellem de statsanerkendte og de statskontrollerede Sygekasser. Hvis dette kan lade sig gøre, er der Mulighed for, at § 34 kan blive staaende, men jeg vil, som sagt, anbefale, at man er meget forsigtig i denne Retning.

Jeg vil spørge den højtærede Minister, om § 34 ikke allerede er udført i Praksis. Jeg har liggende for mig et Opraab, udstedt af Aktieselskabet „Haand i Haand“, angaaende en Sygekassernes Hjælpkasse. Aktieselskabet har dannet en Afdeling, der tilbyder Sygekassemedlemmer en ekstra Understøttelse foruden